

تجسم اعمال یعنی چه؟ اعمال ما چگونه بهشت و جهنم ما را می‌سازند؟

نعمت‌ها و عذاب‌های آخرتی تجسم اعمال دنیایی ما هستند

اگر نسبت به موضوع آخرت و اتفاقات پس از مرگ کنجکاو باشید، احتمالاً اسم تجسم اعمال یا صورت برزخی کارها به گوشتان خورده است. همه ما به نحوی می‌دانیم که شرایطی که در آخرت با آن روبه‌رو هستیم، نتیجه اعمال، رفتار و عملکرد ما در دنیاست. تجسم اعمال یا تجسد اعمال و یا تمثیل اعمال اصطلاحی در فلسفه اسلامی به معنای مجسم‌شدن اعمال آدمیان در برابر آن‌ها در روز قیامت است، اما شاید دقیقاً ندانیم که این اتفاق چگونه می‌افتد؛

● آیا ما اعمال خود را در دنیا انجام می‌دهیم و نتیجه آن را در آخرت به صورت بهشت یا جهنم دریافت می‌کنیم؟

● آیا اعمال ما یک صورت ظاهری دارد و یک صورت باطنی و ما در آخرت با صورت باطنی عمل‌مان مواجه می‌شویم؟

● آیا تجسم اعمال ما حقیقت واقعی اعمال ماست که در آخرت برای ما نمایان می‌شود؟

همه این موارد به نوعی درست هستند؛ اما در واقع تجسم اعمال هم از آن دسته موضوعاتی است که به دلیل ماهیت غیبی و آخرتی آن اطلاعات زیادی از آن در دست نداریم و برای فهمیدنش یا باید از آموزه‌های الهی استفاده کنیم و یا به سراغ نسبت و مقایسه برویم.

ما در درس‌های گذشته به یک جمع‌بندی از قانون نسبت رسیده و متوجه شدیم، همان ارتباطی که بین جنین و دنیا حاکم است، بین دنیا و آخرت هم وجود دارد و همان‌طور که نوزاد حاصل تمام اعمالی را که در رحم انجام داده است، با خود به دنیا می‌آورد، ما هم حاصل تمام اعمال‌مان را در آخرت به صورت مجسم دریافت می‌کنیم و قادر نیستیم، چیزی را پوشانده و یا کتمان کنیم؛ در واقع ما در این درس قصد داریم بفهمیم تجسم اعمال چیست و مجسم شدن اعمال جنین در دنیا و مجسم شدن اعمال ما در عالم آخرت با چه کیفیتی انجام می‌شود؟

نتایج عملکرد ما در دوران رحمی

تنها وقتی که از بیرون رحم مادر به عملکرد یک جنین نگاه می‌کنیم، متوجه رابطه کوچک‌ترین تلاش‌ها یا غفلت‌های او با نوزادی که پس از تولد وارد محیط دنیا می‌شود، خواهیم شد. این رابطه به قدری دقیق و حساب شده است که حتی زمان انجام این غفلت یا نقصان در رحم مادر با تأثیری که نهایتاً بر بدن می‌گذارد، ارتباطی مستقیم دارد. اعمالی که جنین انجام می‌دهد، در جهت ساختن ویژگی‌های دنیایی‌اش است و کوچکترین تخطی از انجام وظایف به صورت بیماری‌ها و نقص‌های غیرقابل جبرانی پس از تولد او بروز خواهد کرد.

همان‌طور که ما از عملکرد یک دانش‌آموز در امتحانات پایان ترم متوجه میزان تلاش و تمرکز او در طول ترم می‌شویم، ویژگی‌های جسمی نوزادی که به دنیا متولد می‌شود هم به طور کامل گویای عملکرد نوزاد در دوران جنینی است؛ در حقیقت جنین گزارش کاملی از عملکرد نه ماهه خود در رحم مادر را به صورت یک انسان ارائه می‌دهد. از آنجایی که رابطه عمل جنین در رحم مادر با نمود آن در دنیا برای ما واضح است، حتی تصور اینکه جنین بتواند بخشی از کم‌کاری خود در رحم مادر را پنهان کند، به فکر ما خطور نمی‌کند؛ چون می‌دانیم، اعمال جنین در رحم مادر به محض ورود او به دنیا در قالب وجودی خودش مجسم خواهد شد و اصطلاحاً جنین با تجسم اعمال خود روبه‌رو خواهد شد.

برای واضح‌تر شدن مطلب فردی را در نظر بگیرید که در حال پختن غذاست. لازم نیست کسی به ما بگوید که او از آشپزی سررشته‌ای دارد یا نه؟ از اندازه‌ها باخبر است یا مراحل پخت غذا را به ترتیب درستی طی کرده یا نه؟ کیفیت غذا و طعم و مزه آن پاسخ تمام سؤالات ما را می‌دهد.

تجسم اعمال در فضای بیرون از رحم

همان‌طور که در درس‌های گذشته خواندیم، رحم مادر در دنیا واقع شده و از همین رو فاصله‌ای بین رحم مادر و دنیا وجود ندارد. جنین مادامی که در رحم مادر است، از عالمی که این رحم را احاطه کرده بی‌خبر است و نتیجه‌اندام‌سازی او در رحم مادر به صورت موجودی تجسم پیدا می‌کند که پس از بیرون آمدن از فضای رحمی قرار است در دنیا زندگی کند. به همین ترتیب ما هم زمانی که در رحم دنیا قرار داریم، توسط **عالم آخرت احاطه شده‌ایم** و در دنیا به ابزارسازی برای عالمی مشغول هستیم که با وفات به آن وارد می‌شویم. همان‌طور که جنین با خروج از رحم مادر با نتیجه عملکرد خود در دوران رحمی مواجه شده و در واقع به نتیجه اعمال خود متولد می‌شود، ما هم با خروج از رحم دنیا و ورود به آخرت تجسم اعمال خود را دیده و به نتیجه ابزارسازی مان در رحم دنیا متولد می‌شویم.

با این وجود اعمال ما در دنیا هستند، که شرایط ما را در آخرت می‌سازند. وجود آخرتی ما در همین لحظه در حال شکل گرفتن است، حب و بغض‌ها، نگرانی‌ها، شادی‌ها، میل‌ها، خواسته‌ها، ارتباط‌ها، رفتار، افکار و انتخاب‌های ما در نهایت وجود ما را ساخته حیات ابدی ما را شکل می‌دهند؛ یعنی این اعمال، اخلاق و اعتقادات ماست که بهشت و جهنم ما را می‌سازد. ما به محض ورود به عالم برزخ و آخرت با لحظه لحظه‌ی دنیای خود مواجه می‌شویم. از ابزارهایی که آنها را با افکار، رفتار، انتخاب‌ها و تصمیماتمان در رحم دنیا ساخته‌ایم، با ورود به عالم آخرت پرده‌برداری شده و حقیقت کارهای مان مشخص می‌شود. ابزارهایی که اگر با شرایط زیستی آخرت مطابق باشند، ضامن تولد ما به بهشت بوده و اگر تطابقی با شرایط زیستی آخرت نداشته باشند، دلیل عدم بهره‌برداری و تولد ما به جهنم خواهند شد، پس در حقیقت اعمال ما جایی نمی‌روند و ذره ذره و پیوسته در حال ساختن باطن آخرتی وجود ما هستند.

ما در این دنیا فقط جنبه‌ی ظاهری اعمال خود را می‌بینیم و از حقیقت و کارکرد آنها در عالم آخرت بی‌خبریم، همان‌طور که جنین در داخل رحم با وجود دیدن دست و پا از کارایی این اندام در عالم دنیا بی‌خبر است. عالم رحمی برای ما تنها جنبه‌ی ابزارسازی دارد و تجسم اعمال ما با ورود به عالم محیط بر رحم و مواجه شدن با شرایط زیستی آخرت اتفاق می‌افتد.

ما در این درس متوجه شدیم که اعمال ما در دنیا از ما جدا نیستند. همان‌طور که جنین در رحم مادر به اندام‌سازی مشغول بوده و به محض ورود به دنیا با نتیجه عمل خود در رحم مواجه می‌شود، انتخاب‌ها، ارتباط‌ها، افکار و رفتار ما هم حقیقت باطنی ما را ساخته و به محض ورود به آخرت با آن مواجه خواهیم شد؛ پس می‌توانیم بگوییم که بهشت و جهنم ما در گرو تک تک اعمالی‌ست که در رحم دنیا انجام داده‌ایم.

شما چه قدر به مواجه شدن با اعمال خود در آخرت فکر می‌کنید؟ آیا روبه‌رو شدن با نتیجه عملکردتان در دنیا برای شما خوشایند است؟

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer